

Fertilitate, afrodisiace și metode contraceptive

în Evul Mediu

Curiozitățile și culisele istoriei

Redactor: Victoria Sara Dazin

Multe dintre credințele privind viața sexuală ale oamenilor din Evul Mediu erau adânc înrădăcinate în folclor încă din vremurile Antichității, relatează medicul Thomas Benedek, într-o cercetare privind viața sexuală a strămoșilor noștri.

Credințele care priveau viața sexuală a oamenilor din secolele trecute au fost cu totul neobișnuite. O dovedesc documentele vechi, care cuprindeau studii de anatomie și recomandări despre relațiile sexuale, folosirea unor afrodisiace și despre metodele contraceptive ale strămoșilor noștri.

Cercetătorii (din perioada Evului Mediu până în secolul al XVI-lea) susțineau că bărbații sunt mai calzi decât femeile, iar diferențierea depindea de inegalitățile dintre căldura organelor sexuale.

Căldura mai mare a corpului provenea din dezvoltarea mai mare a bărbaților, față de femei. Femeile aveau testicule, se credea în Evul Mediu. Acestea se aflau în uter, iar unii dintre autorii studiilor de anatomie din secolul al XVI-lea le identificau ca fiind poziționate în abdomen. „Spermatozoizii atât la femei cât și la bărbați proveneau din cele mai pure picături de sânge din întregul corp și datorită amestecului și frecării lor în testicule, acest sânge se transformă în spermatozoizi. Aceste celule erau calde la bărbat și reci și slabe la femei”, scriau autorii unor lucrări științifice din secolele trecute, citați de medicul Thomas Benedek.

Sfaturi pentru fertilitate

O serie de speculații privind determinarea sexului noului născut au fost păstrate încă din cele mai vechi timpuri, până în perioada Evului Mediu.

Viitorii părinți erau sfătuiți să influențeze sexul noului născut prin modul în care făceau sex: așezarea femeii în dreapta bărbatului, în timpul actului sexual, ar favoriza nașterea unui băiat, iar în caz contrar a unei fete (potrivit autorilor citați în studiul efectuat de Thomas Benedek). Despre sângele menstrual se credea că este materia din care se hrănește fetusul, iar după naștere este substanța pe care sânii o transformă în lapte. Sângele menstrual provenea din ovare și își schimba culoarea din roșu în alb, se credea până în secolul al XVI-lea.

Cele mai vechi credințe despre viața sexua arătau că virginitatea și celibatul erau considerate mai virtuozitate decât relațiile sexuale, iar plăcerile carnale erau considerate un păcat. Potrivit regulilor impuse în unele comunități, de către biserică, un cuplu trebuia să se abțină de la a întreține relații sexuale timp de 40 de zile înainte de Paști, Crăciun, în zilele de miercuri, vineri și în nopțile de duminică, precum și la primele semne ale gravidității femeii.

„Femeia care nu poate naște coconi: apă de bujor să-i dai să bea, că va naște”, se arată într-un manuscris din Moldova secolului al XVII-lea. „De muierea care nu face feciori: să prinzi o prepeliță și să o ție până va veni sângele muierei și atunci să-i bea sângele cald”, se arată în același manuscris care cuprindea leacuri folosite de români, în secolele trecute.

Afrodisiacele din taur și urs

În Evul Mediu, afrodisiacele erau prescrise ca fiind amestecuri din numeroase plante, dar și din substanțe de proveniență animală, ale căror caracteristici erau de a genera căldură corpului. Unii autori afirmau că substanțele iritante erau bune ca afrodisiace, pentru că ofereau senzația de căldură.

Printre ele se aflau piperul, semințele de muștar, anasonul și scorțișoara. În ce privește produsele de proveniență animală, anumite părți ale organelor genitale ale animalelor erau considerate afrodisiace. Oamenii credeau că au un efect magic sau medical. „Luați penisul unui taur, uscați-l și pisați-l. Împrăștiați apoi bucățile pe omletă și gustați”, scria medicul Maimonides în secolul al XII-lea, citat de Thomas Benedek.

„Pentru legătura ce e legat omul de fermecătoare, acel om să ia nașterea de la ursoaică și să o piseze foarte mărunț și să bea omul acela și se va vindeca”, era unul dintre leacurile vechi ale românilor, publicat într-un manuscris din secolul al XVII-lea. Tuberculii de orhidee și verbina erau considerați ca având efect puternic afrodisiac, iar ceaiul de lăptucă era folosit pentru fertilitate.

Metode contraceptive medievale

Mai multe plante erau considerate ca având efect contraceptiv, însă cel mai adesea era recomandată întreruperea actului sexual. „Femeia trebuie să se ridice la sfârșitul actului sexual, să sară în spate de șapte – nouă ori, pentru ca sămânța bărbatului să iese. A sări înainte provoacă efectul contrar”, era recomandarea omului de știință Avicenna, din secolul X.

Ungerea organului sexual masculin cu catran era considerată o metodă contraceptivă până în secolul al XVI-lea. O altă recomandare era aceea ca femeile să se așeze deasupra unui morman de cărbuni aprinși și să lase fumul acestora să intre în organismul lor. Bucăți din animale sterile, mâncate sau purtate ca amulete, confereau infertilitate, scriau autorii unor lucrări științifice din secolele trecute.

Curiozitățile și culisele istoriei

Autor: Daniel Guță

